

РЕШЕНИЕ

№ 3016

гр. София, 17.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 19.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **5788** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221018002110-091-001/30.01.2019 г., издаден от Е. М. С. – орган, възложил ревизията, и Х. Н. А. – ръководител на ревизията, частично потвърден с Решение № 581 от 04.04.2019 г. на директора на Д”ОДОП” – С..

Жалбоподателят оспорва извършеното увеличение на финансовия резултат за 2017 г. със сумите по фактури от [фирма], [фирма] и [фирма], по които в предходна ревизия с друг РА е отказано правото на данъчен кредит. Сочил, че от събраните по преписката доказателства се установява, че запитванията и отговорите от доставчиците касаят единствено облагането с косвен данък, но не и с преки данъци, поради което тези доказателства са неотнормими към облагането с корпоративен данък. По отношение на останалите две корекции на финансовия резултат на основание чл. 26, т. 2 и чл. 78 от ЗКПО в жалбата не са изложени никакви конкретни аргументи. Моли оспорваният акт в частта на установените задължения по ЗКПО да бъде отменен. Претендира деловодни разности.

Ответникът - директор на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика” („ОДОП”) – С., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и

интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК срещу спорния РА, се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Административен съд София – град, Трето отделение, 17 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221018002110-020-001/11.04.2018 г. на осн. чл. 112 ДОПК и чл. 113 ДОПК. С последната е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за периодите от 01.01.2017 г. до 28.02.2017 г. и за корпоративен данък по ЗКПО за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. (виж Заповед № №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С.). Срокът, в който следва да се завърши ревизията е определен на три месеца, считано от датата на връчване на ЗВР на ревизираното лице на 25.04.2018 г. Първоначалната заповед е изменена със Заповеди №Р-22221018002110-020-002/23.07.2018 г. и №Р-22221018002110-020-003/16.08.2018 г. на същия орган, като е определен срок за приключване на ревизията до 25.09.2018 г. Със Заповед №Р-22221018002110-023-001/30.08.2018 г. на органа, възложил ревизията, ревизионното производство е спряно във връзка с открита процедура за обмен на информация с данъчната администрация на Полша. След отпадане на основанията за спиране, ревизията е възобновена със Заповед №Р-22221018002110-143-001/16.10.2018 г. на Е. М. С..

На 04.12.2018 г. след срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК е издаден Ревизионен доклад (РД) №Р-22221018002110-092-001 от ревизиращите органи, определени с посочените по – горе ЗВР, връчен по електронен път на 03.01.2019 г. Ревизионният доклад има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК.

Констатираното от съда, издаване на РД след изтичането на срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК представлява несъществено процесуално нарушение, което не би могло да доведе до издаването на различен по съдържание РА и не влияят на законосъобразността на издадения такъв. Ето защо те не могат да бъдат самостоятелно основание за неговата отмяна.

В срока по чл. 117, ал. 5 ДОПК дружеството-жалбоподател не е представило писмено възражение срещу РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221018002110-091-001/30.01.2019 г., издаден на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Х. Н. А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 30.01.2019 г. по електронен път.

Установените допълнително задължения, предмет на спор в настоящото производство, произтичат от: 1. доначислен за м. 07.2017 г., м. 08.2017 г., м. 09.2017 г. и м. 11.2017 г. на основание чл. 86, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС данък общо в размер на 57 113,11 лв. във връзка с непризнати вътреобщностни доставки /ВОД/ на стоки към С. G. SP Z., Полша с VIN PL5242813353; 2. определени дължими лихви за м. 04.2017 г., м. 05.2017 г., м. 06.2017 г., и м. 12.2017 г. общо в размер на 92,22 лв. за невнесен в срок ДДС; 3. доначислен корпоративен данък в размер на 14 896,29 лв. вследствие на

извършени корекции на декларирания финансов резултат за 2017 г. в увеличение общо със сумата в размер на 148 962,89 лв., както и начислените лихви в размер на 1 262,15 лв.

В срока по чл. 152, ал. 1 ДОПК от ревизираният субект до директора на Дирекция „ОДОП“ е постъпила жалба срещу констатациите на органите по приходите в процесния РА с жалба вх. №53-06-1175/01.02.2019 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-272/08.02.2019 г. по регистъра на дирекция „ОДОП“ С..

С Решение № 581/04.04.2019 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., атакуваният РА е, както следва: отменен в частта относно установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди: м. 07.2017 г., м. 08.2017 г., м. 09.2017 г. и м. 11.2017 г., ведно със съответните лихви; потвърден в частта на определения корпоративен данък по реда на ЗКПО за 2017 г., ведно със съответните лихви и начислените лихви за забава по ЗДДС за данъчни периоди: м. 04.2017 г., м. 05.2017 г., м. 06.2017 г. и м. 12.2017 г. Решението е връчено на жалбоподателя на 08.04.2019 г.

В хода на ревизионното производство от фактическа страна е установено, че основната дейност на дружеството е свързана с търговия на едро с алкохолни и безалкохолни напитки, кафе, чай, шоколадови и захарни изделия. Дружеството разполага с нает склад в [населено място], обл. П..

Извършените в хода на ревизията процесуални действия са подробно описани в ревизионния доклад.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56 от ДОПК на [фирма] е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице, с което са изискани първични и вторични счетоводни и търговски документи, оборотни ведомости, документи към декларирани вътреобщностни придобивания /ВОП/ и вътреобщностни доставки /ВОД/, справки, декларации. В отговор, ревизираното дружество е представило доказателства по опис.

Извършен е преглед на място на счетоводната и търговска документация на дружеството, документиран с Протокол №1004457/02.08.2018 г.

С Протокол № 1004510/02.11.2018 г. са присъединени доказателства, събрани в хода на извършена на дружеството ревизия по ЗДДС за периодите от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. и по ЗКПО за 2016 г. периоди, приключила с РА №Р-22221017004671-091-001/22.01.2018 г., с който са установени задължения за ДДС и корпоративен данък /л. 208/.

С оспорения РА за 2017 г. е извършена корекция на декларирания финансов резултат в посока увеличение общо със сумата в размер на 148 962,89 лв., в това число:

- на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата в размер на 2 352,61 лв. за непризнати разходи поради липса на документална обосновааност, във връзка с констатирана разлика между общо отчетените разходи с подадената годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. и разходите по оборотна ведомост за същия период;

- на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата от 144 065,54 лв., представляваща непризнати разходи, съответстващи на отчетната стойност на продадени стоки, заприходени през предходната 2016 г. по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], за които от присъединени доказателства от издадения на дружеството ревизия на [фирма] по ЗДДС за 2016 г. е направен извод за липса на реални доставки;

- на основание чл. 78 от ЗКПО със сумата от 2 544,74 лв., представляваща начислени

лихви по предоставен от дружеството заем, които не са намерили отражение в декларирания от дружеството финансов резултат.

За 2017 г. с подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО [фирма] е декларирало общо приходи в размер на 1 082 223,00 лв., общо разходи в размер на 1 076 935,41 лв., счетоводен финансов резултат счетоводна печалба в размер на 5 287,59 лв., увеличение на счетоводния финансов резултат по реда на чл. 54, ал. 2 със сумата от 14 232,28 лв., намаление на счетоводния резултат със сумата от 14 232,28 лв., данъчен финансов резултат печалба в размер на 5 287,59 лв., корпоративен данък в размер на 528,76 лв., авансови вноски в размер на 528,76 лв.

След анализ и сравнение на ГДД по ЗКПО, ГФО и оборотна ведомост за 2017 г. органите по приходи са установили несъответствие в декларираните данни.

Констатирано е, че по сметка 721 Приходи от лихви по банкови сметки са осчетоводени приходи в размер на 2 544,74 лв. във връзка с предоставен заем на [фирма]. Същите приходи не са намерили отражение при определяне на годишния финансов резултат за 2017 г. и не са включени в общата сума на декларираните приходи. Във връзка с това на основание чл. 78 от ЗКПО и предвид разпоредбата на чл. 12, ал. 5, т. 1 от ЗКПО, с РА е увеличен финансовия резултат със сумата на недеklarираните приходи от лихви в размер на 2 544,74 лв.

На следващо място от страна на органите по приходите е установено, че дружеството е декларирало в ГДД по ЗКПО общо разходи в размер на 1 076 935,41 лв. Констатирано е, че разходите по оборотна ведомост за периода са общо в размер на 1 074 582,80 лв., в т.ч. по сметка 601 Разходи за материали – 13 815,42 лв., по сметка 602 Разходи за външни услуги – 27 965,70 лв., по сметка 603 Разходи за амортизации – 14 232,28 лв., по сметка 604 Разходи за заплати – 3 683,82 лв., по сметка 605 Разходи за осигуровки – 873,99 лв., по сметка 609 Други разходи – 7 471,61 лв., по сметка 621 Разходи за лихви – 335,66 лв., по сметка 629 Други финансови разходи – 7 382,59 лв., по сметка 624 Разходи по валутни операции – 1 466,59 лв., отчетна стойност на продадените стоки – 997 355,14 лв.

След извършена съпоставка е установено, че дружеството е декларирало по ГДД с 2 352,61 лв. повече разходи, за което не е представило документи, доказващи основанието за включване на сумата в общите разходи по ГДД и тяхната документална обосновааност. Така с декларираните в повече разходи в размер на 2 352,61 лв. е извършена корекция в увеличение на счетоводния финансов резултат на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО.

На следващо място, предвид представените от [фирма] счетоводни документи органите по приходите са констатирани, че дружеството е отчетло като разход сумата от 144 065,54 лв., представляваща отчетната стойност на стоките, закупени по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма]. Фактурите от посочените дружества са издадени през 2016 г., но последващи продажби са били извършени през 2017 г. Предмет на доставка по фактурите от [фирма] са дамски якета. Фактурите от [фирма] са за доставка на комбиниран фитнес уред, стойка за лицеви опори М., кростренажор М. twist, тенджера под налягане Е. А. 5.2 I, уред за тост сандвич М., ел. бягаша пътека М. motion, батут. Фактурите от [фирма] са с предмет на доставка таблетки и компютърни компоненти.

Както вече се посочи с протокол от 02.11.2018 г. са приобщени документи, събрани като доказателства в хода на извършена ревизия на [фирма], приключила с РА №Р-22221017004671-091-001/ 22.02.2018 г. Органите по приходите са направили

анализ на същите, в резултат на което в РД е посочено, че през 2016 г. [фирма] е осчетоводило издадените фактури от [фирма], [фирма] и [фирма] с посочения по-горе предмет на доставка. При предходната ревизия на дружеството са извършени насрещни проверки на цитираните доставчици, при които проверяваните дружества са представили копия на процесните фактури, счетоводни справки по сметки 411 Клиенти, 501 Каса, 702 Приходи от продажба на стоки. Представени са фактури от предходни доставчици. Съгласно дадените писмени обяснения стоките са транспортирани от клиента.

По отношение и на трите дружества – доставчици е установено, че не са представили договори, данни за наличие на търговски обекти. [фирма] и [фирма] са регистрирани по ЗДДС в периоди, следващи издаването на фактурите.

Въз основа на преценка на събраните документи при предходната ревизия, ревизиращите органи са направили извод, че не е доказано извършването на реални доставки по фактурите от [фирма], [фирма] и [фирма]. Прието е, че липсват доказателства, които да удостоверяват, че дружества са разполагали със стоки, чиято собственост да прехвърлят на [фирма], както и, че не са представени транспортни документи и доказателства за предаване на стоките, доказателства за притежавани от доставчиците обекти и работници, обслужващи търговската дейност. В РД е посочено, че в хода и на двете ревизионни производства не са ангажирани доказателства за разполагаеми собствени или наети търговски обекти от доставчиците, където са съхранявани процесните стоки, по отношение транспортирането им и материално-отговорните лица за приемане и предаване.

Направено е заключение, че след като няма реални доставки на стоки по фактури от посочените доставчици, то и осчетоводените разходи за покупката на тези стоки не са документално обосновани, което е основание за приложение на чл. 26, т. 2 във вр. с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО.

От представените от ревизираното дружество счетоводни регистри е установено, че отчетната стойност на продадените стоки по тези фактури през 2017 г. е 144 065,54 лв. С оглед на горепосочено с РА е извършена корекция в увеличение на счетоводния финансов резултат за 2017 г. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата от 144 065,54 лв. на разходите, които не са документално обосновани.

След извършените корекции, с РА е установен данъчен финансов резултат за 2017 г. печалба в размер на 154 250,48 лв. и задължение за корпоративен данък в размер на 15 425,05 лв., при деклариран от лицето – 528,76 лв.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, че атакуваният РА №Р-22221018002110-091-001/30.01.2019 г., е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 119, ал. 2 ДОПК. Оспореният РА е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА.

Приобщени са разпечатки от електронни документи, които представляват възпроизведени на хартиен носител електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1

от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги (загл. изм. ДВ бр. 85/2017 година), които материализират електронно изявление, подписано при условията на чл. 13 от същия закон. От електронните документи и удостоверяванията към всеки от тях съдът констатира, че разпечатаните документи са идентични с представените в електронна форма и са подписани с квалифициран електронен подпис от лицата, посочени като техни автори. Законът придава значение на подписан документ само на този електронен документ, към който е добавен квалифициран електронен подпис. Когато посочените предпоставки са налице, създаден е подписан електронен документ. Неговата доказателствена сила е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ.

В настоящия случай предмет на спора е извършената корекция на декларирания финансов резултат на [фирма] за 2017 г. в посока увеличение общо със сумата в размер на 148 962,89 лв., в това число:

- на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата в размер на 2 352,61 лв. за непризнати разходи поради липса на документална обосноваост, във връзка с констатирана разлика между общо отчетените разходи с подадената годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. и разходите по оборотна ведомост за същия период;

- на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата от 144 065,54 лв., представляваща непризнати разходи, съответстващи на отчетната стойност на продадени стоки, заприходени през предходната 2016 г. по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], за които от присъединени доказателства от издадения на дружеството ревизия на [фирма] по ЗДДС за 2016 г. е направен извод за липса на реални доставки;

- на основание чл. 78 от ЗКПО със сумата от 2 544,74 лв., представляваща начислени лихви по предоставен от дружеството заем, които не са намерили отражение в декларирания от дружеството финансов резултат.

При преценката за законосъобразност на РА в частта, с която с РА е извършена корекция в посока увеличение на счетоводния финансов резултат за 2017 г. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата от 144 065,54 лв. на разходите, които не са документално обосновани съдът взе предвид следното:

По делото е приобщено Решение №3995/12.06.2019 г. по адм. дело № 5486/2018 г. по описа на АССГ. Предмет на спора по същото са установените задължения на [фирма] по РА № Р-22221017004671-091-001/22.02.2018г., в частта, потвърдена и изменена с решение № 629/08.05.2018 г. на директора на дирекция „ОДОП“ [населено място], с която са определени задължения на дружеството за ДДС в общ размер на 40 997,27 лв., ведно със съответните лихви, произтичащи от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], [фирма], [фирма] И [фирма] за данъчни периоди м.04.2016г., м. 05.2016г., м.06.2016 г. и м. 10.2016 г.

С горепосоченото Решение №3995/12.06.2019 г. по адм. дело №5486/2018 г. по описа на АССГ РА № Р-22221017004671-091-001/22.02.2018 г. е отменен в частта на отказаното право на данъчен кредит по 4бр. фактури, издадени от [фирма], в размер на 8 600,66 лв. и начислени лихви за забава в размер на 1111,01 лв. с мотив, че от представените доказателства по

несъмнен начин се установява, че декларираните доставки на стоки - дамски якета са реално извършени. Изложени са аргументи, че стоките са индивидуализирани по вид и количество в предмета на фактурите и в представените към тях приемо-предавателни протоколи, с които собствеността е прехвърлена и стоките са получени от жалбоподателя. Изложено е още, че са налице са данни, че доставките са осчетоводени в счетоводствата на жалбоподателя и доставчика, включени са в дневниците за покупки и продажби и по всички фактури е извършено плащане по банков път.

По отношение на отказаното право на приспадане на данъчен кредит за данъчни периоди м.04.2016г. и м. 05.2016г. в размер на 19 293,67 лв. по 10 бр. фактури, издадени от [фирма] и за данъчен период м.06.2016г. в размер на 5 198,34 лв. по 4 бр. фактури, издадени от [фирма] жалбата срещу РА № Р-22221017004671-091-001/22.02.2018 г. е отхвърлена с мотив за липса каквато и да било индивидуализация на получените стоки и липса на доказателства за прехвърляне на собствеността на върху фактурираните стоки.

Решение №3995/12.06.2019 г. по адм. дело №5486/2018 г. по описа на АССГ е потвърдено с Решение 4698/22.04.2020 г. по адм. дело № 9703/2019 г. на ВАС.

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводство (ЗСч), отразяващ вярно стопанската операция. При тълкуването на понятието документална обоснованост в цитираната разпоредба се налага изводът, че следва да са налице кумулативно две условия - от една страна документът следва да съдържа необходимите реквизити, посочени в ЗСч, а от друга документът да отразява вярно стопанската операция.

Доколкото, предвид цитираните по-горе Решения на АССГ и ВАС не са налице вярно и точно отразени реално възникнали стопански операции по отношение на доставките от [фирма] и [фирма], то не са налице и основания за признаване на счетоводния разход при формиране на данъчния финансов резултат с оглед разпоредбата на чл. 26, т. 2 ЗКПО, която е приложима в случая. Цитираната разпоредба изрично предвижда, че не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Недоказана реална доставка не поражда права за данъчно задълженото лице, както по отношение на косвени, така и по отношение на преките данъци. Законът във всички случаи изисква, доказателства за реалност на доставката. В случая направеното от ревизираното лице намаление на счетоводния финансов резултат във връзка с фактурираните доставки от [фирма] и [фирма] е било осъществено без основание, поради което извършеното със спорния РА изменение на същия е законосъобразно.

По отношение на доставките от [фирма], за които е признато право на данъчен кредит, предвид цитираните по-горе решения на АССГ и ВАС, извършеното изменение на финансовия резултат с процесния РА е законосъобразно.

Действително мотивите на съдебните решения не се ползват със сила

на присъдено нещо, но доколкото диспозитивите се ползват с такава сила, то жалбата срещу процесния РА следва да бъде отхвърлена в частта, с която е извършена корекция в посока увеличение на счетоводния финансов резултат за 2017 г. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сума в размер на 101 107,20 лв. по доставки от [фирма] и [фирма]. Предвид същото процесния РА следва да бъде отменен в частта, с която е извършена корекция в посока увеличение на счетоводния финансов резултат за 2017 г. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сума в размер на 42 958,34 лв. по доставки от [фирма].

На следващо място предвид факта, че РА се обжалва в частта по ЗКПО относно извършеното увеличение на финансовия резултат, установените допълнително данъчни задължения и лихви за просрочие, съдът приема, че дължи произнасяне както по отношение на другите две корекции на финансовия резултат, а именно на основание чл. 26, т. 2 със сумата от 2 352,61 лв., представляваща отчетени разходи, за които не са представени документи, доказващи основанието за включване им в общите разходи по ГДД и тяхната документална обосновааност и по чл. 78 от ЗКПО със сумата от 2 544,74 лв., представляваща начислени суми по сметка 721 Приходи от лихви по предоставен заем на [фирма], така и по отношение на дължимите лихви по ЗДДС за несвоевременно внасяне на декларираните от страна жалбоподателя резултати.

В случая доколкото жалбоподателят не излага конкретни възражения и не навежда конкретни доводи за незаконосъобразност на ревизионния акт в тази част, в това число не оспорва и фактическите констатации на органите по приходите съдът приема жалбата за неоснователна и в тази част.

Разпоредбата на чл. 78, изр. първо ЗКПО дава възможност, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат да се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година, съгласно изискванията на нормативен акт (в случая – ЗСч.), но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Нормата на чл. 3, ал. 2 ЗСч. задължава предприятията да „осъществяват текущото счетоводно отчитане на всички стопански операции, които водят до изменения на имущественото и финансовото им състояние, финансовите резултати от дейността, паричните потоци и собствения капитал, в хронологичен ред“, при спазване изискванията и на ал. 3. Дружеството – жалбоподател, в условията на насрещно доказване не опроверга основаващите се на обективно установени факти констатации на ревизиращите органи за неотчетени приходи от лихви по предоставен заем на [фирма], поради което съдът приема процесния РА за законосъобразен в тази част.

По отношение на извършената корекция на финансовия резултат – на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО със сумата от 2 352,61 лв., представляваща отчетени разходи, за които не са представени документи, доказващи основанието за включването им в общите разходи по ГДД и тяхната документална обосновааност следва да се посочи, че пред настоящата инстанция не бяха представени доказателства, които да оборят констатациите на органите по приходите. Съгласно чл. 26, т. 2 ЗКПО, не се признават за данъчни цели счетоводните разходи, които не са документално обосновани по

смисъла на този закон. В случая отново не са спазени изискванията на Закон за счетоводството относно документалната обосновааност на стопанските операции и съставянето на документи, съгласно действащото законодателство, поради което РА е законосъобразен и в тази част.

Във връзка с начислените лихви по ЗДДС за несвоевременно внасяне на декларираните резултати жалбоподателят също не прави конкретни възражения и не ангажира нови доказателства, които да оборят констатациите на органите по приходите, поради което съдът приема, че РА законосъобразен и в тази част.

Предвид гореизложеното следва да се посочи, че жалбата е частично основателна за установените задължения за корпоративен данък за 2017 г., като финансовият резултат за 2017 г. следва да бъде изменен от 148 962,89 лв. на 106 004,55 лв. По отношение начислените лихви по ЗДДС за данъчни периоди м. 04.2017 г., м. 05.2017 г., м. 06.2017 г. и м. 12.2017 г. в размер на 92,22 лв. жалбата е неоснователна.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски е основателно. Страната е направила разноски в размер 50 лв. – платена държавна такса. Поради това и съобразно отменената част на оспорения акт Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място] следва да бъде осъдена да заплати на оспорващия разноски в общ размер на 14,37 лв. (четиринадесет лева и тридесет и седем стотинки).

На основание чл. 161, ал. 1 ДОПК заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. С оглед отхвърлената част от жалбата и съгласно чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 875,39 (осемстотин седемдесет и пет лева и тридесет и девет стотинки) лева.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София- град, III отделение, 17-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт №Р-22221018002110-091-001/30.01.2019 г., частично потвърден с Решение № 581 от 04.04.2019 г. на директора на Д”ОДОП” – С., в частта за начислените лихви за забава по ЗДДС за данъчни периоди м. 04.2017 г., м. 05.2017 г., м. 06.2017 г. и м. 12.2017 г. в размер на 92,22 лв.

ИЗМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22221018002110-091-001/30.01.2019 г., частично потвърден с Решение № 581 от 04.04.2019 г. на директора на Д”ОДОП” – С. за установено задължение за корпоративен данък за 2017 г., като вместо данък в размер на 14 896,29 определя нов в размер на 10 600,40 лв. и лихви в размер на 820,39 лв.

ОСЪЖДА Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” [населено място] да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], сума в размер на 14,37 лв. (четиринадесет лева и тридесет и седем стотинки), представляваща разноски

по делото.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика” – С. при ЦУ на НАП разноси по делото в размер на 875,39 (осемстотин седемдесет и пет лева и тридесет и девет стотинки), представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: